

DANKA BALÁZS

Bölcsészet- és Társadalomtudományi Kar

Történelem MA

danka.balazs92@gmail.com

Egyházi intézmények, mint uralkodói temetkezőhelyek a középkori Magyarországon és európai párhuzamokkal

A középkori királyi temetkezőhelyek története viszonylag jól feldolgozott része a középkorkutatásnak. Mindazonáltal megállapítható, hogy a harminchét magyar uralkodóból mindössze tizenöt temetkezett Székesfehérváron. Joggal tehető fel a kérdés, hogy mi indokolta a huszonnégy eltérést?

A tizenegyedik században egyértelműen azt láthatjuk, hogy az Árpád-házi uralkodók többsége a saját maga által alapított egyházi intézménybe temetkezett, míg Könyves Kálmán elkezd egy egészen hosszú tradíciót. Ezt a hosszú temetkezési sort a háborúskodás szakítja meg. Az sem elhanyagolható továbbá, hogy vannak olyan uralkodók, melyeknek testéért az egyházi intézmény, vagy annak vezetője pert indít, így számos esetben tudunk újratemetésekről, melyhez hozzájárul a többes temetkezések gondolata is.

Az újratemetéseket érdemes három, jól elhatárolható kategória szerint csoportosítani. A hosszú, háborús évszázadokat egy ismét konszolidálni kívánó uralkodó töri meg, aki visszatér a szent király városába. Mondhatni, hogy ezzel saját, és fia hatalmát is kívánta erősíteni. A vizsgált uralkodókat tehát érdemes csoportok szerint kezelni, valamint azokat logikus sorrendbe állítani. Nem csak évszázadokról beszélhetünk, hanem kialakult szerzetesrendekről, melyek a maguk korszakában kelendők voltak, mint temetkezési helyszínek. A legendák és a krónikák adják a legtöbbször a magyarázatot a megválaszolatlan kérdésekre, de így is felmerülnek olyan kérdéskörök, melyek során érdemes a témát tovább kutatni.